

disse Midler kunde ske paa forskjellig Maade; men det ligger i Sagens Natur og i det Kommissorium, der blev givet Kommissionen, at der ikke foreligger Forslag i saa Henseende. Den parlamentariske Kommission fik ikke det Over at gjøre Forslag til Thinget om, paa hvilken Maade Sagen skulde ordnes. Den har blot udtalt de Betragtninger, hvortil den var kommen, og Resultatet deraf. For Øvrigt er det jo bekendt nok, at der paa Finantsloven findes adskillige Instituter med særlige Fonds, og jeg tror ikke, at man i det Hele i Kommissionen har tænkt paa foreløbigt at gaa videre end med Hensyn til disse. Ligesom man altsaa ved Universitetet har mange Legater, som ere givne dertil, medens Universitetets Formue i det Hele og Legatrenterne dog opføres paa Finantsloven, lader dette sig jo ogsaa meget godt gjøre med Hensyn til disse Stiftelses Midler, uden at man derved berøver de private Midler den Bestemmelse, som de have. Den ærede Minister sagde dernæst: Skulle maatte ogsaa Indskudspegene inddrages? Med Hensyn til de Indskudspegene, der ere erlagte af adskillige Personer, som ere ophørte at nyde Godt af disse Stiftelses Midler, antager jeg, at det „følger“ af selve Fundaturnes Natur, at de høre Stiftelsen til. Med Hensyn derimod til de Personer, der endnu ere i Nydelsen af disse Midler, vil jeg kun sige, at hvis der er Nogen af dem, der under en ny Ordning vilde løse sig ud ved at forlange sit Indskudsbæleb tilbage, forsaavidt den Bedkommende havde begyndt at faae nogen Hævning, vilde jeg for min Part finde, at det var ganske i sin Orden, at man tillod dette, men jeg har i det Hele tænkt mig, at man slet ikke skulde røkke ved nogen erhvervet Rettighed, men lade det Hele løbe ud, inden man gjorde nogen væsentlig Omformning, som kunde komme til at skade visse Personer. Det er altsaa i Grunden de usødte Slægter, som man er saa bange for skulle lide Skade ved den Omordning, vi paatænke, men dette forekommer mig at være en altfor vidt dreven Frygt, da der ikke er givet den mindste Antydning af, at man skulde røre ved de nuværende erhvervede Rettigheder. Med Hensyn til den særlige Stilling, som Bemmestofte skulde have paa Grund af, at de Midler, som der omhandles, og hvorved denne Stiftelse er dannet, hidrørte fra en Prindsesses private Midler, skal jeg tillade mig at bemærke, at de skulde have været erhvervede af Kongen, men i Stedet for at han skulde drage dem ind som sin Arv, var det, at han efter sin Fæsters Tilskyndelse i det foreliggende Udkast til et Testamente tillod, at der blev givet Pengene denne Anvendelse i Stedet for, at han kunde have ladet være med at gjøre det. Men det er altsaa ogsaa Kongens Midler, og efter Kongelovens Bestemmelse kan Kongen ikke eie andre Midler end dem, der ere og maa kaldes Kronens Midler eller Statens Midler, som de nu kaldes. Altsaa, det Sær-

egne, som derved skulde være, kan efter min Overbevisning aldeles ikke have nogen saadan Betydning, at det skulde stille denne Stiftelse løsere til Staten, end Ballø er stillet. Jeg skal i Øvrigt, efter hvad der er fremkommet fra den ærede Minister, som jo tilstrækkeligt er indsegaet i de Udtalelser, der ere trykte i Betænkningen, indskrænke mig til disse saa Ord. Jeg skulde slet ikke have taget Ordet, naar ikke den nævnte Inimination var fremkommen, som man ikke skulde have ventet at høre fra en saadan Side, især ikke fra den, der giver sig ud for for Diebløkket at være Retfærdighedens Bogter. Der er dog intet mere Retfærdigt end at lade en Mand's Udtalelser komme til deres Ret og ikke at ville gjøre gjældende, at han har havt de modsatte Hensigter af dem, som han udtrykkelig har udtalt. Jeg skal, som Sagen nu staar, tillade mig at stemme for denne Dagsorden og haaber, at dette skal bringe en Frugt, som bliver noget Andet end det, som den ærede Minister gav os i Udsigt. I Øvrigt vil jeg dog tilføje, at naar Ministeren sagde, at han vilde være traadt anderledes op, dersom man havde indskrænket sig til at sige, at Lovgivningsmagten kunde tage Del i dette Arbejde, foreligger der jo angaaende dette Punkt en anden Mindretalsindstilling i Kommissionens Betænkning. Det forekommer mig ogsaa, at man ikke kan negte, at der i vor Indstilling ligger, at Lovgivningsmagten skulde sættes i Bevægelse, for at det Resultat kunde komme frem, som vi have udtrykt i den, idet nemlig Finantsloven ligesaa vel er en Lov, som enhver anden, og altsaa kan ingen forandret Disposition ske uden Kongens og hans ansvarlige Regjerings Medvirkning med Folkerepresentationen. Altsaa finder jeg, at Ministeren godt kunde have svaret i samme Aand, som han i saa Fald havde villet, uagtet vor Indstilling lyder, som Tilføddet er.

Formanden: Det ærede Medlems Betegnelse af en naangiven Forfatters offentliggjorte Skrift som et Prokuratorindlæg var mindre heldig valgt, idet en saadan Betegnelse, der er en hæderlig Karakteristik af et Arbejde, der har det Formaal at forsvare en antagen Paastand, derimod taber noget af denne Karakter, naar Tilføddet er, som her, at Afhandlingen ikke er fremtraadt med det Formaal at forsvare en antagen Paastand.

Th. Nielsen: Jeg forlangte Ordet den Gang, jeg hørte den ærede Minister talke Forespørgerne for, at de ere fremkomne med Forespørgselen, fordi de derved have givet ham saa rig Leilighed til at komme frem med hans Mening, og hørte ham udtale Omse om, at Alt dette ogsaa maatte blive taget med, inden man maatte om en kortere Tid ved Folkemøderne søgte at tiltale Jødeløsen ved at henvise til, at de 13 Millioner Rd. maatte kunne faae bedre Anvendelse end til